Lietas arhīva Nr. /lietas arhīva numurs/
Lieta numurs
ECLI:LV:RVPT:2019:0628.C30494317.5.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2019.gada 28.jūnijā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesnese Inese Strode
ar sekretāri Kristu Saučuku
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu akciju sabiedrības (turpmāk AS) "Pilsētas zemes dienests" prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2017.gada 3.maijā tiesā saņemts AS "Pilsētas zemes dienests" (turpmāk arī Prasītājs) prasības pieteikums pret /pers. A/ (turpmāk arī Atbildētāja) par zemes nomas maksas parāda un pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk arī PVN) piedziņu, kas saistīts ar dzīvokļa īpašuma /adrese/, lietošanu laika posmā no 2014.gada 26.jūnija līdz 2015.gada 31.decembrim, kā arī nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas (turpmāk arī NĪN) piedziņu 10,24 EUR apmērā par 2014.gadu.

Prasītājs prasības pieteikumā norāda, ka uz zemes gabala /adrese/, kadastra Nr./numurs A/, atrodas dzīvojamā ēka /adrese/, kuras uzturēšanai un apsaimniekošanai ir funkcionāli piesaistīta minētā zemesgabala daļa 1300 m^2 platībā. Starp zemes īpašnieku un ēkas dzīvokļu īpašniekiem, tostarp, Atbildētāju, ir pastāvējušas un pastāv zemes likumiskās (piespiedu) nomas tiesiskās attiecības, kuras regulē likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50. un 54.pants, kā arī citas tiesību normas.

Atsaucoties uz Senāta lietu Nr.SKC-71/2009 un Nr.SKC-43/2011, K.Torgāna grāmatu "Saistību tiesības" 347.lappusi, Prasītājs prasības pieteikumā norādījis, ka rakstveida līguma noslēgšana pušu starpā nav nepieciešama, jo likumiskā (piespiedu) noma pastāv bez pušu gribas izteikuma un bez parakstītiem līgumiem. No tā izriet dzīvokļa īpašnieka pienākums veikt zemes nomas maksas samaksu zemes īpašniekam, kur nomas maksa tiek aprēķināta atbilstoši likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54.panta un Civillikuma 1071.panta noteikumiem (atbilstoši kopīpašuma domājamās daļas apmēram, kā noteikts arī Dzīvokļa īpašuma likuma 13.panta pirmajā daļā, likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 12.panta pirmajā daļā).

Saskaņā ar ierakstu Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā, Atbildētāja, kā dzīvokļa īpašuma īpašniece, nav Prasītājam maksājusi zemes nomas maksu par laiku no 2008.gada 1.janvāra līdz 2015.gada 31.decembrim par ēkas uzturēšanai nepieciešamā zemes gabala nomu. Minētajā laika periodā zemes īpašnieks bija Prasītājs.

Prasītājs prasību pamatojis ar likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta pirmās daļas 3.punktu, 54.panta pirmo un otro daļu, likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta otro prim daļu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 17.^{3} panta pirmo daļu, Dzīvokļa īpašuma likuma 13.panta pirmo daļu, likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 12.panta pirmo daļu, Civillikuma 1069., 1071., 1801., 1805., 1806., 1838., 2141., 2142.pantu, Ministru kabineta noteikumiem Nr.346 "Tiesu administrācijas maksas pakalpojumu cenrādis" un Ministru kabineta noteikumiem Nr.391 "Noteikumi par valsts nodevu par informācijas saņemšanu no Iedzīvotāju reģistra".

Prasītājs prasības pieteikumā lūdz tiesu piedzīt no Atbildētājas par labu Prasītājam parādu 228,19 EUR, ko veido zemes nomas maksas parāds 180,12 EUR un pievienotās vērtības nodoklis (turpmāk arī PVN) 37,83 EUR par laika periodu no 2014.gada 26.jūnija līdz 2015.gada 31.decembrim, NĪN kompensāciju 10,24 EUR par laika periodu no 2010.gada 1.janvāra līdz 2014.gada 31.decembrim, kā arī ar lietas vešanu – pierādījumu savākšanu – saistītos izdevumus 5,63 EUR apmērā. Tāpat arī Prasītājs prasības pieteikumā lūdz tiesu noteikt Prasītājam tiesības saņemt no Atbildētājas sešus procentus no piedzītās summas par laiku līdz sprieduma izpildei un lemts par tiesāšanās izdevumu piedziņu.

2017.gada 2.jūnijā tiesā saņemts Atbildētājas paskaidrojums, kurā norādīts, ka Atbildētāja prasību neatzīst. Atbildētāja paskaidrojumos norāda, ka Prasītājs jau no 2010.gada 16.septembra nav PVN maksātājs, tātad nav tiesīgs prasīt PVN no iespējamā parāda par zemes nomas maksu. Prasītājs no Atbildētājas prasa NĪN par laika posmu no 2010.gada 1.janvāra līdz 2014.gada 31.decembrim, neskatoties uz to, ka Atbildētāja līdz 2014.gada 26.jūnijam Atbildētāja nebija dzīvokļa īpašniece. Turklāt Atbildētājas rīcībā ir informācija, ka NĪN par laika posmu no 2010.gada 1.janvāra līdz 2014.gada 31.decembra tiek prasīts arī no iepriekšējā īpašuma īpašnieka (civillieta Nr.C30493617).

Tāpat arī Atbildētāja paskaidrojumā paudusi viedokli, ka starp pusēm pastāv komercattiecības. Ņemot vērā minēto un tā kā Atbildētājai nav dota iespēja atrisināt strīdu ārpustiesas kārtībā, Atbildētāja uzskata, ka Komerclikumā noteiktais trīs gadu noilguma termiņš ir rēķināms no prasības celšanas dienas, tas ir, 2017.gada 24.aprīļa.

Ar 2005.gada 21.decembra Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas pilnvarojuma līgumu, ko noslēguši dzīvokļu īpašnieki ar apsaimniekotāju, apsaimniekotājam ir deleģētas tiesības attiecībā uz zemes jautājumu risināšanu. 2011.gada 12.aprīlī Prasītājs noslēdza zemes nomas līgumu par zemes nomu ar SIA "VF Amatnieks". Ņemot vērā minēto un atsaucoties uz Aukstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 20.aprīļa spriedumu civillietā Nr.SKC-5/2016, Atbildētāja uzskata, ka apsaimniekotājs ir uzņēmies risināt arī jautājumus attiecībā uz zemes nomu – zemes nomas līguma noslēgšanu, vienoties par zemes nomas maksas apmēru utt. SIA "VF Amatnieks" līdz šim nav informējis nedz Atbildētāju, nedz citus daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašniekus par grūtībām, kas radušās jautājumos par zemes nomas līguma noslēgšanu un samaksu. Līdz ar to, Atbildētāja uzskata, ka

zemes īpašniekam ar pretenzijām par zemes nomas līguma noslēgšanu un nomas maksu ir jāvēršas pie SIA "VF Amatnieks", kas ir apņēmies vienoties ar zemes īpašnieku par zemes nomas līguma slēgšanu un samaksas veikšanu.

2017.gada 11.oktobrī tiesā saņemti Atbildētājas paskaidrojumi, kuros norādīts, ka Prasītājs ir komersants, kas zemes gabalu ieguvis savā īpašumā plānotas komercdarbības ietvaros.

Atsaucoties uz likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54.panta pirmo daļu, Atbildētāja paskaidrojumos norādījusi, ka nomas maksu zemes īpašnieks drīkst prasīt tikai par mājai piesaistīto funkcionāli nepieciešamo zemes gabalu, kurš tiek noteikts ar pašvaldības domes vai tās pilnvarotās institūcijas, vai valsts akciju sabiedrība "Privatizācijas aģentūra" lēmumu. Prasītājs nav iesniedzis attiecīgu lēmumu, līdz ar to, Atbildētāja uzskata, ka nevar noteikt nomas objektu, kā arī nomas maksu. Turklāt likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54.panta otrā daļa nenoteic dzīvokļu īpašniekiem papildus veikt PVN samaksu.

Atbildētāja norāda, ka daudzdzīvokļu dzīvojamajai mājai /adrese/, Rīgas pašvaldība nekad nav bijusi ēkas valdītāja un kā arī nav bijusi nodota SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" pārvaldīšanā.

Atbildētāja, sazinoties ar daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas /adrese/, apsaimniekotāju, proti, SIA "VF Amatnieks", saņēma informāciju, ka, sākot ar 2006.gadu, kopš Prasītājs, paziņojis apsaimniekotājam, ka ir jaunais zemes īpašnieks, apsaimniekotājs, pamatojoties uz 2005.gada 21.decembrī noslēgto Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas pilnvarojuma līgumu, ir veicis maksājumus par zemes nomu Prasītājam par ko liecina pielikumā pievienotie maksājuma uzdevumi. Tāpat apsaimniekotājs sniedza Atbildētājai ziņas, ka Prasītājs nav cēlis iebildumus vai kā savādāk rakstveidā iebildis par veiktajiem maksājumiem.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Civillikuma 1811. un 1812.pantu, Atbildētāja uzskata, ka ir izpildījusi savas saistības pret Prasītāju.

2017.gada 20.oktobrī tiesā saņemti Prasītāja paskaidrojumi, kuros Prasītājs norādījis, ka, atbilstoši judikatūras paustajām atziņām, piespiedu nomas tiesiskās attiecības nav atzīstamas par komercdarījumu un zemes piespiedu nomas tiesiskajām attiecībām nav konstatējams komercdarījuma pazīmes. SIA "VF Amatnieks" bija Atbildētājas **pilnvarnieks,** vietnieks jeb lietvedis, kas rīkojās nevis savā, bet gan Atbildētājas vārdā, vietā un interesēs. Zemes nomas maksas iespējama samaksa savam vietniekam no saistības neatbrīvo. Līdz ar to **apsaimniekotājam (pilnvarniekam) savu pienākumu neizpildot, pienākums izpildīt saistību,** kas ietverta arī likuma "Par dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta pirmās daļas 3.punktā, **saglabājas dzīvokļa īpašniekam, kas izriet arī no** likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50. un 54.panta - *expresis verbis* dzīvokļa īpašniekam ir noteikts pienākums maksāt par zemes gabala izmantošanu atbilstoši tam piederošā dzīvokļa lielumam. Vēršanās ar pretenziju vai vēršanās tiesā pret ēkas pārvaldnieku pārtrauc jebkādu noilgumu – gan saistību, gan prasības noilgumu.

2019.gada 27.maijā tiesā saņemti Prasītāja paskaidrojumi, kuros Prasītājs norādījis, ka prasības tiesības par nomas maksas piedziņu tieši no dzīvokļa īpašnieka ir nodibinātas ar likuma normu, un ir radušās ne agrāk kā 2015.gada 1.oktobrī. Līdz minētajam datumam Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likums neparedzēja individuālu strīdu izskatīšanu ar dzīvokļu īpašniekiem par ēkai kopumā sniegto pakalpojumu, tajā skaitā zemes nomas maksas piedziņu. Pie šāda secinājuma nonākusi arī Latgales apgabaltiesa 2018.gada 12.septembra spriedumā lietā Nr.C30465817. Tātad līdz tam zemes īpašniekam bija vien prasījuma tiesības pret ēkas pārvaldnieku par zemes nomas līguma noslēgšanu, ko Prasītājs ir izmantojis. Turklāt līdz 2014.gada 1.oktobrim individuālas prasības pret ēkas dzīvokļu īpašniekiem izskatīšana nebija iespējama arī tāpēc, ka likumā nebija noteikta nomājamā platība.

Bez tam Prasītājs paskaidrojumos norādījis, ka saskaņā ar Direktīvu Nr.2006/112/EK zemes nomas maksa ir ar PVN neapliekams darījums, tomēr saskaņā ar Pievienotās vērtības nodokļa likumu – ar PVN apliekams darījums gadījumā, ja zemes īpašnieks reģistrēts kā PVN maksātājs, un PVN aprēķināms papildus zemes nomas maksai, kas ir pretēji iepriekš minētajai Direktīvai.

Ņemot vērā minēto Prasītājs paskaidrojumos lūdz tiesu apmierināt celto prasību, piedzīt no Atbildētājas 228,19 EUR, kā arī lemt par tiesāšanās izdevumu atlīdzinājumu no Atbildētājas par labu Prasītājam.

Tiesas sēdē AS "Pilsētas zemes dienests" pārstāvis uz tiesas sēdi neieradās. 2019.gada 27.maijā tiesā saņemtajos paskaidrojumos Prasītājs lūdzis izskatīt lietu bez Prasītāja pārstāvja klātbūtnes.

Atbildētājas mutvārdos pilnvarotā pārstāve /pers. E/ tiesas sēdē prasību neatzina.

Motīvu daļa

Noklausījusies Atbildētājas mutvārdos pilnvarotās pārstāves paskaidrojumus tiesas sēdē un izvērtējusi rakstveida pierādījumus civillietā, tiesa atzīst, ka **AS** "Pilsētas zemes dienests" **prasība ir apmierināma daļēji turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.**

No lietas materiāliem pievienotās izdrukas no Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma /numurs/ izriet, ka nekustamais īpašums /adrese/, kadastra Nr./numurs A/, 1300 m^2 platībā, pieder Prasītājam (iepriekšējais nosaukums AS "Juridiskais birojs "Specialis").

No nekustamā īpašuma /adrese/ Zemes robežu plāna izriet, ka uz Prasītājam piederošā zemes gabala atrodas daudzdzīvokļu māja ar adresi /adrese/ un kuras uzturēšanai funkcionāli nepieciešams zemes gabals 1300 m^2 platībā.

Saskaņā ar lietas materiālos esošo izdruku no Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs B/ Atbildētājai 2014.gada 26.jūnijā ir nostiprinātas īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu Nr.36, kadastra Nr./numurs C/, kas atrodas /adrese/.

Tādējādi lietā nav strīda, ka uz Prasītājam piederošā zemes gabala /adrese/, atrodas daudzdzīvokļu māja /adrese/, kurā, savukārt, atrodas Atbildētājai piederošs dzīvokļa īpašums Nr.36.

Tiesa konstatē, ka Prasītājs prasības pieteikumā kļūdaini un pretrunīgi norādījis zemes nomas maksas parāda un nesamaksātās NĪN kompensācijas laika periodus, taču no prasības pieteikuma kopsakarā ar tam pievienoto Aprēķinu par zemes nomas parādu dzīvoklim /adrese/, tiesa secina, ka Prasītājs lūdz tiesu piedzīt no Atbildētājas zemes nomas maksas parādu 180,12 EUR apmērā par laika periodu no 2014.gada 26.jūnija līdz 2015.gada 31.decembrim un NĪN kompensāciju 10,24 EUR apmērā par 2014.gadu.

Tādējādi tiesa atzīst par nepamatotiem Atbildētājas rakstveida paskaidrojumos paustos iebildumus, ka prasība celta arī par laika periodu, kad Atbildētāja nebija attiecīgā dzīvokļa īpašniece.

Atbilstoši likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošanas kārtību" 14.panta pirmās daļas 1.punktam, atzīstams, ka zeme un uz tās esošā daudzdzīvokļu māja ir patstāvīgi īpašuma tiesību objekti. Likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās"4.panta piektajā daļā noteikts, ka gadījumos, ja zemes un apbūves īpašnieki ir dažādi, viņu savstarpējās attiecības regulējamas saskaņā ar šā likuma 12.pantu. Attiecībās, kuras minētais pants neregulē, piemērojami Civillikuma noteikumi.

Pamatojoties uz minēto un judikatūrā paustajām atziņām, tiesa atzīst par nepamatotu Atbildētājas paskaidrojumos pausto viedokli, ka konkrētajā gadījumā piemērojamas Komerclikuma normas, tajā skaitā tajās noteiktais noilguma termiņš. Piespiedu nomas attiecības nav atzīstamas par

komercdarījumu, jo puses nav noslēgušas komercdarījumu. Tas, ka Prasītājs konkrēto zemes gabalu ieguvis savā īpašumā komercdarījuma rezultātā, nav pamats, lai uz likuma pamata starp zemes un ēkas īpašnieku izveidojušās tiesiskās attiecības, kurās zemes īpašnieks nokļuvis iegādājoties zemi, atzītu par komercdarījumu. Nonākot pie šāda secinājuma, tiesa ņem vērā arī Augstākās tiesas Senāta 2016.gada 4.marta spriedumā lietā Nr.SKC-40/2016 un lietā Nr.SKC-0349/2016, un Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2019.gada 28.februārī lietā Nr.CA-0372-19/13 paustos secinājumus.

Turklāt tiesa atzīst par pamatotu Prasītāja, pamatojoties uz Latgales apgabaltiesas 2018.gada 12.septembra spriedumā lietā Nr.C30465817 paustajām atziņām, balstītu viedokli, ka līdz 2015.gada 1.oktobrim normatīvie akti neparedzēja individuālu strīdu izskatīšanu ar dzīvokļu īpašniekiem par zemes nomas maksas piedziņu.

Saskaņā ar likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" (redakcijā, kas bija spēkā laika periodā no 2014.gada 1.janvāra līdz 2014.gada 31.decembrim) 12.panta otro prim daļu, ja uz zemes atrodas daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas, zemes nomas maksu nosaka, pusēm rakstveidā vienojoties. Ja puses nevar vienoties, zemes nomas maksa nosakāma seši procenti gadā no zemes kadastrālās vērtības. Papildus nomas maksai nomnieks, sākot ar 2010.gada 1.janvāri, kompensē iznomātājam nekustamā īpašuma nodokļa par zemi maksājumu.

Likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54.panta pirmajā un ceturtajā daļā (redakcijās, kas bija spēkā zemes nomas maksas parāda rašanās laikā) noteikts, ka zemes gabala īpašniekam ir pienākums noslēgt zemes nomas līgumu ar privatizētā objekta īpašnieku. Zemes gabala nomas maksu nosaka, pusēm rakstveidā vienojoties. Ja puses nevar vienoties, zemes gabala nomas maksa privatizētā dzīvokļa un mākslinieka darbnīcas īpašniekam nosakāma 6 procenti gadā no zemes kadastrālās vērtības. Privatizētā dzīvokļa un mākslinieka darbnīcas īpašnieks kompensē zemes īpašniekam nekustamā īpašuma nodokļa par zemi maksājumu. Ja atbilstoši šā likuma 50.panta pirmās daļas 3.punkta prasībām zemes nomas līgumi ar zemes gabala īpašnieku nav noslēgti, zemes gabala īpašniekam ir tiesības prasību tiesā par zemes nomas līguma noslēgšanu vērst pret personu, kurai nodotas attiecīgās dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas tiesības.

Likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54.panta otrajā daļā

(redakcijā, kas bija spēkā no 2014.gada 1.janvāra līdz 2014.gada 31.decembrim) noteikts, ka privatizētā dzīvokļa un mākslinieka darbnīcas īpašnieks kompensē zemes īpašniekam nekustamā īpašuma nodokļa par zemi maksājumu.

Minētā likuma Pārejas noteikumu 44.punktā noteikts, ka 54.panta otrajā daļā paredzētais privatizētā dzīvokļa un mākslinieka darbnīcas īpašniekam noteiktais pienākums kompensēt zemes īpašniekam nekustamā īpašuma nodokļa par zemi maksājumu piemērojams no 2010.gada 1.janvāra.

Savukārt, no 2015.gada 1.janvāra likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta otrā prim daļa un likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54.panta otrā daļa vairs neparedz nomnieka pienākumu kompensēt iznomātājam NĪN par zemi maksājumu.

Civillikuma 1402.pants paredz, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Tādējādi Prasītājam, kā zemes īpašniekam, ir tiesības gūt labumu no sava īpašuma, no kā secināms, ka Prasītājam ir tiesības prasīt samaksu par tam piederošās zemes lietošanu, tajā skaitā arī no Atbildētājas, kura ir uz Prasītāja zemes esošās dzīvojamās mājas kopīpašnieks. Tāpat arī Prasītājam ir tiesības prasīt no Atbildētājas NĪN par zemi maksājumu par 2014.gadu.

Civillikuma 1069.pantā noteikts, ka visiem kopīpašniekiem samērā ar viņu daļu ir jānes izdevumi, kas gulstas uz kopējo lietu.

Tiesa konstatē, ka 2011.gada 12.aprīļa Zemes nomas līgums, kas noslēgts starp Prasītāju un dzīvojamās mājas apsaimniekotāju, ir noslēgts tikai par 2011.gada zemes nomas maksu un NĪN kompensāciju. Līdz ar to Atbildētājas rakstveida paskaidrojumos paustie iebildumi, ka Prasītājam jāgriežas pie dzīvojamās mājas apsaimniekotāja nav pamatoti.

Tiesa konstatē, ka starp pusēm nav noslēgts rakstveida līgums par zemes nomu, taču tas tāpat kā Atbildētājas nebrīdināšana par parādu pirms prasības celšanas neatbrīvo Atbildētāju no pienākuma maksāt par zemes nomas maksu, jo nomas tiesiskās attiecības pastāv neatkarīgi no pušu gribas, tas ir, uz likuma pamata. Ņemot vērā minēto, tas, ka prasība pamatota ar mantiskā ieguldījuma aktu un pēc Prasītāja aizstāšanas nav grozīta, nav pietiekams pamats prasības noraidīšanai.

Attiecībā uz Atbildētājas paskaidrojumos norādīto, ka viņa zemes nomas maksu maksājusi dzīvojamās mājas apsaimniekotājam, kas, savukārt, to maksājis Prasītājam, tiesa norāda, ka lietā nav pierādījumu, ka Prasītājs to ir saņēmis. Atbildētājas iesniegto maksājuma uzdevumu kopijas pierāda maksājumu veikšanu par laika periodu, par ko prasība nav celta. Līdz ar to, arī šie Atbildētājas iebildumi nav pamatoti.

Prasības pieteikumā Prasītājs iekļāvis aprēķinus, kuros, vadoties no likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās", likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju", Civillikuma 1071.panta nosacījumiem un ņemot Atbildētājas kopīpašuma daļas apmēru, pamatoti aprēķinājis zemes nomas maksu par laika periodu no 2014.gada 26.jūnija līdz 2015.gada 31.decembrim, kā arī NĪN kompensāciju.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka prasība daļā par zemes nomas maksas parāda piedziņu 180,12 EUR apmērā par laika periodu no 2014.gada 26.jūnija līdz 2015.gada 31.decembrim un NĪN kompensācijas piedziņu 10,24 EUR apmērā par 2014.gadu ir apmierināma.

Prasītājs vienlaikus ar zemes nomas maksas parādu lūdz piedzīt no Atbildētājas arī PVN 37,83 EUR apmērā.

Tiesa norāda, ka Pievienotās vērtības nodokļa likums regulē nodokļa maksātāja attiecības ar valsti.

Analizējot Pievienotās vērtības nodokļa likuma normas kopsakarā ar likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54.panta otro daļu, Augstākā tiesa atzinusi, ka zemes piespiedu nomas tiesiskajās attiecībās īpašuma aprobežojuma apmērs nepārgrozās atkarībā no subjekta, kas izdarījis apzinātu izvēli iegūt īpašumā ar daudzdzīvokļu dzīvojamo māju apgrūtinātu zemi [..]. Šāds papildu aprobežojums ar pievienotās vērtības nodokli neizriet tieši no speciālajām tiesību normām, kuras nosaka zemes piespiedu nomas maksu jeb īpašuma tiesības aprobežojumu (Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2018.gada 27.jūnija spriedums lietā Nr.SKC-5/2018).

Tādējādi, lai arī Pievienotās vērtības nodokļa likuma 35.panta trešajā daļā noteikts, ka pakalpojuma vērtībā neietilpst pievienotās vērtības nodoklis un, atbilstoši šī likuma 1.panta 14.punktam un 5.panta pirmās daļas 2.punktam, noma būtu ar pievienotās vērtības nodokli apliekams darījums, tomēr likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54.panta otrā daļa un likuma "Par zemes reformu Latvijas republikas pilsētās" 12.panta otrā prim daļa, nosakot piespiedu nomas maksas apmēru līdz konkrētam procentu apmēram no zemes kadastrālās vērtības, nenoteic pienākumu zemes īpašniekam kompensēt PVN. Tādējādi Atbildētājai, kā dzīvokļa īpašniecei, ievērojot šādu piespiedu zemes nomas juridisko dabu, ir tiesības paļauties uz likumā noteiktu nomas maksas maksimālo apmēru.

Attiecībā uz Prasītāja atsaukšanos uz Direktīvā Nr.2006/112/EK noteikto, tajā skaitā to, ka saskaņā ar minēto direktīvu zemes nomas maksa ir ar PVN neapliekams darījums, tiesa norāda, ka konkrētajā gadījumā tam nav nozīmes un tas nav tiesas vērtēšanas jautājums šajā lietā, jo, kā jau iepriekš spriedumā atzīts, normatīvie akti nenosaka dzīvokļa īpašnieka pienākumu maksāt PVN zemes īpašniekam.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Atbildētājai nav pienākuma maksāt Prasītājam PVN un, līdz ar to, prasība daļā par PVN piedziņu 37,83 EUR apmērā ir noraidāma.

Prasītājs prasības pieteikumā lūdz tiesu piedzīt no Atbildētājas ar rakstveida pierādījumu iegūšanu saistītos izdevumus 5,63 EUR apmērā, taču lietā nav iesniegti pierādījumi, kas pamatotu šos izdevumus. Līdz ar to, tiesa atzīst, ka Prasītāja prasība šajā daļā ir noraidāma.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 195.pantu un Civillikuma 1765.panta pirmo daļu, Prasītājam atzīstamas tiesības saņemt no Atbildētājas likumiskos sešus procentus gadā no parāda summas, tas ir, 190,36 EUR par laiku līdz sprieduma izpildei, ņemot vērā Civillikuma 1763.panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Pārbaudot lietas materiālus, tiesa konstatē, ka Prasītājs, saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 10.punktu, bija atbrīvots no tiesas izdevumu samaksas, iesniedzot tiesā prasības pieteikumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Ņemot vērā minēto un Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktā noteikto, tiesa atzīst, ka no Atbildētājas par labu valstij piedzenama valsts nodeva 70 EUR apmērā.

Saskaņā ar lietā esošo Uzziņu par ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu piedziņu minētie izdevumi sastāda 10,69 EUR, kas arī piedzenami no Atbildētājas par labu valstij.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu Atbildētājai nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei. Minētais termiņš skaitāms no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma, 42.panta pirmo daļu, 93.panta pirmo daļu, 97., 193., 195., 204.[1] pantu, 250.[27] pantu, tiesa

nosprieda

daļēji apmierināt AS "Pilsētas zemes dienests", reģistrācijas Nr.40003541185, prasību pret /pers. A/, personas kods /personas kods/, par parāda piedziņu;

piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu **AS** "Pilsētas zemes dienests", reģistrācijas Nr.40003541185, zemes nomas maksas parādu 180,12 EUR apmērā par laika periodu no 2014.gada 26.jūnija līdz 2015.gada 31.decembrim un nekustamā īpašuma nodokļa kompensāciju 10,24 EUR par 2014.gadu, kopā piedzenot 190,36 EUR (viens simts deviņdesmit *euro* un trīsdesmit seši centi);

noteikt **AS** "Pilsētas zemes dienests", reģistrācijas Nr.40003541185, tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, likumiskos nokavējuma 6 % gadā no pamatparāda summas, tas ir, 190,36 EUR, par laiku līdz sprieduma izpildei, ņemot vērā Civillikuma 1763.pantā noteikto, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu;

noraidīt **AS** "Pilsētas zemes dienests", reģistrācijas Nr.40003541185, prasību daļā par PVN 37,83 EUR un ar pierādījumu savākšanu saistīto izdevumu 5,63 EUR apmērā piedziņu;

piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu valstij valsts nodevu 70 EUR (septiņdesmit *euro*) apmērā;

piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 10,69 EUR (desmit *euro* un sešdesmit deviņi centi);

noteikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, sprieduma labprātīgas izpildes termiņu – 10 dienas pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Valsts nodeva maksājama kontā Nr.LV55TREL1060190911200, norādot kā saņēmēju Valsts kasi, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, saņēmēja iestāde: Valsts kase (budžeta maksājumi), BIC kods TRELLV22.

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi maksājami kontā Nr.LV51TREL2190458019000, norādot kā saņēmēju Tiesu administrāciju, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesnese I.Strode